

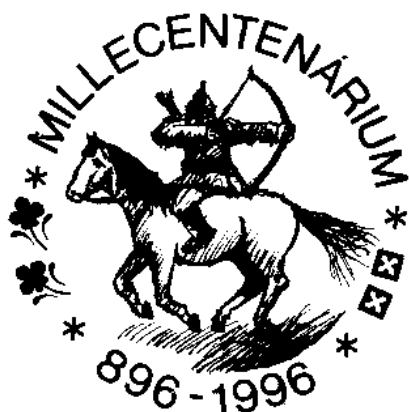
VÁROSUNK

GYOMAENDRŐD

A keresztény nemzeti gondolat hírnöke

III. évfolyam 3. szám

1996. március

Magyarország forradalma

A bontakozó ki-kelet legszebb napja március idusa. Ahogy a tavasz a természet megújulását hozza, úgy hoz ez a nap szívünkbe bizakodást, hitet, reményt a megújulásra. Immár 148 éve

zették a polgári igazságszolgáltatást. Alkotmányos monarchiát teremtettek felelős magyar minisztériummal.

Az átalakulás legitimitását – a Kossuth vezette haladó képviselőknek köszönhetően – senki nem vonhatta kétségbe, s később is, minidig törvényes hivatkozási alap maradhatott.

1848 nyarára azonban az európai forradalmi hullám apadóban volt, s a bécsi udvar fegyveres támadással készült a magyar szabadság eltiprására. Megkezdődött az európai 48 legnagyobb önvédelmi háborúja. A Kossuth vezette Honvédelmi Bizottmány páratlan szervező munkával jelentős erőket mozgósított. Hívó szavára tízezrek fogtak fegyvert.

minden tavasszal, váltakozó politikai rendszerek ellenére, minden magyar szívbe, külföldön és itthon egyaránt.

Atható erejét érezhetjük ma is, ünnepre készülve. Honnan ez az erő?

„Egyszerre leszakadt az ég a földre, jelenné lett a jövőnd” - írta Petőfi 1848 tavaszáról. Forradalom vihara száguldott végig Európában. A Palermóban, Párizsban, Münchenben, Bécsben lezajlott megmozdulások hatására „híres bölcsességgel támogatott trónusok dőltek össze.”

A forradalmak híre nem érte készületlenül a feudalizmus béklyóival gúzsba kötött magyar társadalmat. Voltak nagyjai, kik készek voltak életüket szentelni azért, hogy „csúnyácska hazánkat” a sárból kiemeljék. És voltak „eretnekei”, akik a francia forradalom történetében nevelkedtek. Nem voltak politikusok, választójoguk sem volt, de amikor órájuk ütött, el tudták játszani történelmi szerepüket. Márciusi ifjak voltak: Petőfi Sándor, Vasvári Pál, Jókai Mór, Irinyi József...

A bécsi forradalom március 14-én megérkező hírére azonnali cselekvés mellett döntöttek. A Pilvax kávéházból kilépve legföljebb tizenötven voltak, de néhány óra múlva Pest utcáin soha nem látott 20 ezres tömeg hömpölygött. Petőfi Nemzeti Dalával, s az Irinyi által megfogalmazott 12 pontos követeléssel „felfegyverzett” tömeg kivívta a sajtószabadságot, elfogadtatta követeléseit a városi tanácsal. Elsápasztotta és megreszkettette a „nagyméltóságú helytartótanácsot,” és megnyitatta Táncsics börtönének kapuit. Petőfi pontosan érezte, e történelmi nap óriási jelentőségét:

„Ott áll majd a krónikákban
Neved pesti ifjúság
A hon a halálórába
Benned lelte orvosát”

A vér nélküli forradalom követeléseit a pozsonyi országgyűlés – Európában egyedülálló módon – törvényesítette. Felszabadítottak 9 millió jobbágyot, megszüntették a származási különbségeket, beve-

„Ez volt az év! Csudáknak éve!” – írta Tompa Mihály, az utókor emlékezete pedig eposzokba illő hősi dicsőség fénykörével övezte csatáit. Méltán, mert voltak hős tábornokaink: Bem József, Damjanich János, Guyon Richárd, Klapka György... Voltak hős honvédeink, mint a legendás pirossipkások. Áldozatkész önkéntesek, kik Vasvári és Oroszhegyi csapataiban vitézkedtek.

Hősök voltak a diadalmas tavaszi hadjárat katonái: Görgői kivételes vezéri képességgel irányított hadműveleteinek végrehajtói. Hősök voltak Lenkei ezer veszély közt hazatért huszárjai, a székely legények Gábor Áron ágyú mellett, a szolnoki rohamozók, Budavár ostromlói és Komárom védelmezői.

A győzelemhez csak Európa semlegessége hiányzott. A fejlett nyugat azonban nem kívánta Európában az új nemzetállamok létrejöttét, I. Miklós orosz cár pedig azt tartotta, hogy a magyar forradalmárok nemcsak Ausztria ellenségei, hanem az egész világ rendjének, nyugalmanak felforgatói.

A magyar szabadságharc nem bukott el. Nem belső gyengesége verte le, hanem az ellenség túlereje. A magyar szabadságharc leverett. A fegyveres fellépés súlyos véráldozatokat követelt. Kivégzettek, bebörtönzöttek, vagyonukat veszítették és bujdosók hosszú sora jelezte a történelmi vállalkozás árát...

Mégsem volt hiába, ez az áldozat olyan erkölcsi tőkét halmozott fel, amely a nemzet számára mindenkor hitet, bizakodást nyújtó erőforrássá válhatott.

„Vannak Napok, melyek nem szállnak el,
De az idők végéig megmaradnak,
Mint csillagok ragyognak boldogan,
S fényt szórnak minden születő tavasznak.”

Mai üzenete? Erről Radnóti sorai jutnak eszembe:

„Éld e rossz világot, de mindig tudd,
hogy mit kell tenned érte, hogy jobb legyen.”

LADÁNYI GÁBORNÉ